Decembar 2013

„A vas neka Gospodin učini da rastete i obilujete u ljubavi jedan prema drugome i prema svima, kako i mi obilujemo u ljubavi prema vama“ (1 Sol 3, 12)

Ove reči su jedan od onih izraza, bliskih Svetom Pavlu, u kojima on želi i istovremeno traži od Gospodina posebne milosti za svoje zajednice (up. *Ef* 3, 18; *Fil* 1, 9).

Ovde traži za Solunjane milost da njihova uzajamna ljubav uvek raste i obiluje. To nije neki skriveni prekor, kao da uzajamne ljubavi nije bilo u njihovoj zajednici, nego je pozivanje na zakon koji ljubav sadrži u sebi, a to je stalni rast.

„A vas neka Gospodin učini da rastete i obilujete u ljubavi jedan prema drugome i prema svima, kako i mi obilujemo u ljubavi prema vama“.

Ljubav je središte kršćanskog života i ako se ne razvija, to se oseća u celom životu kršćanina; on slabi,a može i da nestane.

Nije dovoljno što smo, obasjani svetlom milosti, razumeli zapovest ljubavi prema bližnjem, a ni to što smo u oduševljenju iskusili njene podsticaje i zanose na početku našeg obraćenja na Evanđelje. Ona treba da raste i bude uvek živa, aktivna i delotvorna. To će se dogoditi ako sa sve većom spremnošću i velikodušnošću uspemo da uočimo različite prilike koje nam život svakodnevno nudi.

„A vas neka Gospodin učini da rastete i obilujete u ljubavi jedan prema drugome i prema svima, kako i mi obilujemo u ljubavi prema vama“.

Sveti Pavao smatra da kršćanske zajednice treba da poseduju svežinu i toplinu prave porodice.

Zato možemo da shvatimo nameru Apostola da ih zaštiti od opasnosti koje im najčešće prete: individualizma, površnosti i osrednjosti.

Ali Sveti Pavao želi da otkloni još jednu veliku opasnost, tesno vezanu uz prethodne, a to je da se uljuljkaju u sređen i miran, ali u sebe zatvoren život.

On želi otvorene zajednice, jer odlika ljubavi je voleti braću u veri i istovremeno ići u susret svima, biti osetljiv na probleme i na potrebe svih. Odlika ljubavi je umeti prihvatiti svaku osobu, graditi mostove, uočavajući ono pozitivno i povezujući svoje želje i napore prema dobru s onima koji pokazuju dobru volju.

„A vas neka Gospodin učini da rastete i obilujete u ljubavi jedan prema drugome i prema svima, kako i mi obilujemo u ljubavi prema vama“.

Kako ćemo onda živeti Reč života ovog meseca? Tako da i mi nastojimo da rastemo u uzajamnoj ljubavi

unutar naših porodica, na našim radnim mestima, u našim crkvenim zajednicama ili udruženjima, župama itd.

Ova Reč života traži od nas obilnu ljubav, koja će umeti da nadiđe osrednjost i različite prepreke koje dolaze od naše skrivene sebičnosti. Dovoljno je pomisliti na neke vidove ljubavi – pa da otkrijemo toliko prilika da je živimo. To su: tolerancija, razumevanje, uzajamno prihvatanje, strpljivost, spremnost na služenje, milosrđe spram pravih i navodnih nedostataka našeg bližnjeg, deljenje materijalnih dobara itd.

Ako u našoj zajednici bude takva atmosfera uzajamne ljubavi, sigurno je da će se njena toplina nezaustavljivo proširiti prema svima. Tako će i oni koji još ne poznaju kršćanski život uočiti njegovu privlačnost i vrlo lako, gotovo neprimetno, biti njime zahvaćeni i osetiti se delom iste porodice...

Kjara Lubik